

De nachtapotheek

Iedere maand is het weer hetzelfde liedje, ik word er helemaal gek van. Alhoewel, dat ben ik eigenlijk al als GGZ-patiënt. Door de drukte in mijn hoofd of soms juist leegte die ik voel, vergeet ik bijna altijd om op tijd een herhaalrecept voor mijn medicatie aan te vragen. Het is ook eigenlijk onzin dat ik iedere keer een herhaalrecept aan moet vragen. Net alsof ik ineens van de hoogste dosering antidepressiva af zou stappen. Maar goed, regels zijn regels. Het zou alleen fijn zijn als ik mijn medicatie gewoon op kan halen als ik het herhaalrecept heb aangevraagd. Negen van de tien keer is het namelijk niet goed verwerkt ergens in een systeem, waardoor ik een paar dagen moet teren op noodmedicatie.

Ik weet dat niemand perfect is, dat weet ik maar al te goed. Het is dan dus ook niet leuk om terug te komen van vakantie en vervolgens tot de ontdekking te komen dat ik precies voor die avond geen medicatie meer heb. Als ik mijn medicatie een keer niet neem, is de kans groot dat ik ontweningsverschijnselen krijg en lichamelijk ziek word. Dan maar weer via de dokterspost noodmedicatie aanvragen.

De vrouw die ik aan de lijn kreeg vroeg, voordat ik mijn verhaal kon doen, drie keer of ik me wel goed voelde. Ze had mijn gegevens nog niet eens gevraagd, dus het was niet alsof ze in het systeem kon zien dat ik problemen heb. Wat mij weer liet denken dat ik daar berucht geworden ben en ze me daar allemaal bij naam kennen. Uiteraard deed ze moeilijk over de noodmedicatie. Ik heb nogal veel pech namelijk. Na lang overleg met een

(denkbeeldige) arts, mocht ik toch naar de nachtapotheek voor medicatie. Maar eerst(!) moest ze mij ongewenst gratis advies geven. Zij vond het zonde van mijn geld, omdat het me zo'n zestig euro zou kosten. Ze vertelde me dat ik in het vervolg mijn medicatie beter wat eerder aan kon vragen. Ja DUUUH, dat weet ik zelf ook wel. Het is dat ik medicatie heb, anders was ik gelijk in een zelfdestratieve bui geschoten om mezelf te straffen voor mijn domheid. Het is trouwens ook niet de eerste keer dat ik dat geweldige advies heb gekregen.

Het kan aan mij liggen, maar ik snap niet dat mensen altijd gelijk advies willen geven. Ook in andere situaties kan ik er zo kwaad om worden, dat ik die mensen het advies wil geven om heel hard weg te rennen voordat ik uit mijn dak ga. Luister gewoon naar wat ik kwijt wil, geef praktische hulp, maar geef me alsjeblieft geen advies! Dat geeft mij namelijk het gevoel dat ik faal en dom ben, hoe gek veel mensen dat ook vinden.

Mijn advies is daarom aan mensen die graag advies geven, stop ermee! Of ga bij een adviesbureau werken ofzo, maar laat mensen zoals ik met rust a.u.b.!

A.